

Číčenický hlasatel

Vánoce přicházejí ...

Číčenický klub, o.s. a OÚ Čičenice pořádá

20. a 21. prosince 2008

4. VÁNOČNÍ VÝSTAVU

V sále Hotelu „U Polívků“ v Čičenicích

Otevřeno:

v sobotu i v neděli od 14 do 17 hodin

Zveme všechny, co mají „šikovné ruce“ a umí něco vyrobit, aby se zúčastnili této výstavy svými výrobky. Přineste je v pátek 19.12. v 16 hodin do sálu Hotelu „U Polívků“. Děkujeme.

Vánoční výstava 2007

Moudré je, říct každého dne: kéž si uchovám lásku k životu.

Jan Neruda

Zprávy z radnice

Vážení spoluobčané,

protože se blíží závěr tohoto roku, dovoluji mi bilancovat jeho průběh z pohledu obce Číčenice. Myslím, že byl dosti úspěšný. Jak jste již byli informováni v posledním čísle „Číčenického hlasatele“, obdrželi jsme mnoho grantů. Mne nejvíce potěšila oprava mateřské školky, povedené setkání rodáků (s jedinou chybičkou – neznámá osoba prožízla zapůjčený stan), rekonstrukce kanalizace v části obce a v neposlední řadě také výsadba stromků, lemující komunikaci spojující osady Újezdec a Strpí. Jak jste si jistě všimli informačních tabulí, je připravena a v průběhu jara bude otevřena naučná stezka, nesoucí jméno „Víta Fučíka – Kudličky“.

Ještě jednou bych chtěl připomenout, že je možno odebírat obědy v hodnotě 45,- Kč v mateřské školce. Dovolte mi také poděkovat slečně Lence Vrbové, která iniciativně umyla nádoby na tříděný odpad, nacházející se u „staré bytovky“. Touto cestou též děkuji za pomoc při archivaci, kterou nám uložil Okresní archiv ve Strakonicih, paní Marii Hrabové ze Strpí a Olině Lukášové z Újezdce. Musím Vám oznámit, že začátkem roku 2009 odchází na rodičovskou a mateřskou dovolenou paní Marcela Borovková, která postupně seřadila veškeré písemnosti, se kterými se pracuje na obecním úřadě.

S nadcházejícími vánočními svátky a koncem roku mi dovoluji, abych Vám jménem svým i celého Obecního zastupitelstva popřál příjemné prožití Vánoc v kruhu svých blízkých a přátel. Do nového roku pak pevně zdraví a mnoho štěstí a životních úspěchů.

Naši obci pak přeji minimálně tolik činnorodých lidiček jako doposud a mnoho zduu v jejím dalším rozvoji.

Za Obecní zastupitelstvo Milan Holeček

Setkání rodáků - 27. 9. 2008

MUDr. Ctirad John, DrSc.

Setkání rodáků

Historicky první setkání rodáků se uskutečnilo 27.9.2008. Zde bylo uděleno „čestné občanství obce Čičenice“ panu profesoru MUDr. Ctiradu Johnovi, DrSc., který své dojmy vypsal v dopise, který uveřejňujeme v tomto čísle „Hlasatele“.

Dopis do mých rodných Čičenic

Byl jsem překvapen, když mne pan starosta Milan Holeček objevil v mém prachatickém útočišti a když mne pozval na setkání čičenických rodáků. Záměr pana starosty a jeho spolupracovníků se mi moc líbil. Jezdím do rodného kraje rád. Když byly naše děti malé, významně se při každé cestě na jih usmívaly a neopomněly zašpičkovat: „táta s mámou zase jedou jihnout.“

29. září přivezl do Čičenic nachýleného staříka, poutníka v druhé polovině devátého decennia, syn Radek. Dorazili jsem až o polednách. Snad mi již nežijící rodáci prominou, že jsem nestihl účastnit se v důvěrně známé kapli mše svaté k uctění jejich památky. Vzrušen očekáváním jsem vstoupil do přízemí školy, tam, kde bydlel za mého dětství s početnou rodinou a divokým psem Pucinou laskavý pan řídící Jan Fridrich. V přízemí byla i první třída, kde jsem dělával do písanky první kaňky. Potom jsem se vrhl se synem Radkem na vystavené obecní kroniky. Byl to líbezný pocit, který mne přepadl při listování. Milá mi byla především ta, k jejímuž sepsování vyzval tatínka v roce 1927 pan starosta Krejsa. Jako materiál k proniknutí do historie obce a okolí mu poslal dvě nůše různých úředních lejster. Tatínek začal vyslýchat staré pamětníky, nahlížel do kronik vodňanských škol a do pozemkových knih, které tehdy ještě byly uloženy u okresního soudu ve Vodňanech.

Po schodišti jsem stoupal do prvního patra se zatajeným dechem. Všechno tam bylo nové, pěkně upravené. Rekonstrukce budovy se zdařila. Moc mne potěšilo, jak Čičeničtí pečují o školu, která se zdvihá na návsi jako tvrz. Stává se opět stánkem osvěty. S velkou vděčností jsem docela tichounce prošel místností, kde jsem se narodil. Tatínek tehdy zapsal do rodinné kroniky verše svého milovaného básníka, Josefa Svatopluka Machara.

Buď kdokoliv, ty Nezjevený,
buď kdekoliv Tvůj věčným byt,
je v žití tom tak málo ceny,
však, nech to moje dítě žít!

V pokoji, kde jsem vymýšlel dětinské hry, stály dvě řady roztomilých pestře barevných lehátek, jako by očekávajících příchod trpaslíčků z pohádky o Sněhurce. Já byl v té místnosti i pokřtěn. Za maminkou, která po mém narození dlouho churavěla, přijel z Vodňan pan Kaplan Čeřovský a 10. září 1920 mne pokřtil. V pokoji, kde se křest konal, tatínek vytvořil improvizovaný oltář a celý prostor důstojně upravil.

Odpolední rodácký program, tak jak ho pan starosta se starostlivými spolupracovníci připravil, byl milý, skutečně „od nás a pro naše.“ Pan starosta nás v zahajovacím projevu seznámil s významnými událostmi z historie Čičenic a okolí a shrnul úspěchy přítomných časů. Měl jsem radost. Činili se a činí se Čičeničtí. A mají pozoruhodně smělé plány i sny do budoucnosti.

Mé rodiště mne potom poctilo udělením čestného občanství. Udělalo mi velkou radost, takovou tichou, hluboce prožitou. Jak šel na Karlově univerzitě a její lékařské fakultě život, převzal jsem v staroslavném Karolinu několik diplomů. Byl tak oceněn můj přínos české mikrobiologii, imunologii a celé medicíně. Udělení čestného občanství pociťuji jinak, osobněji, intimně. Je to osvědčení, že můj milovaný kraj a mé rodiště si uvědomují, že k nim patřím a jsem jejich. A že chlapec, jemuž peroutky začaly růsti v čičenické škole, je na své jihočeské kořeny pyšný.

Nad fotbalovým hřištěm, kde se sraz rodáků konal, svítlo zářijové slunce, podzimní, ale ještě hřálo. Hrála kapela „dechový orchestr Temelín“ pod taktovkou pana Košnáře a připravený parket zval k tanci rodáky i dnešní mládež. I polední menu bylo zajištěno firmou z Temelínské hospody.

Přemýšlel jsem, jak za velkou počtu poděkovat. Učinil jsem tak větami z rozsáhlé „epopeje“ Josefa Holečka, z kroniky Naši. Nebylo to náhodou. Ke knize se vždy znovu vracívala má maminka a často o ní s čtenáři čičenické skromné knihovny besedovala.

„Naše krajina jihočeská není krasavice pro ulici, pro trh, pro salón, pro společnost, pro dav. Neoslňuje, rázem neuchvacuje. Je to dívčina prostá, dobrého původu, spořádaných mravů a solidních zásad. Kdo ji poprvé spatřil, neupadá ve vytržení, nepadá před ní na kolena. Nevyžaduje obdivu, nýbrž porozumění.“ A letití i dnešní rodáci porozumění našli a stále znovu a znovu nacházejí. Miluji Holečkovu a svou „krajinu jihočeskou, vážnou, tichou a zádušnou, jejíž krása není okázalá, vyzývavá a nápadná.“

Váš Ctirad John

Zprávy z radnice 2

Usnesení ze zasedání Zastupitelstva obce Číčenice, konaného dne 3.9.2008, 8.10.2008 a 10.12.2008

Zastupitelstvo schvaluje:

- písemně předložit vyúčtování za každé čtvrtletí a roční vyúčtování financování MŠ z prostředků obce (jedná se o příspěvek na provoz MŠ)
- rozpočtovou změnu č.2/2008
- odprodej ppč. 149/4; 149/5; 149/6; 149/7; 149/8; 149/9; 150/4; 150/5; 150/6; 152/4; 152/3; 152/2; 152/1 v katastrálním území Číčenice
- vyhotovení nového povodňového plánu pro obec Číčenice
- příspěvek na program GIS pro rok 2008 (v rámci Blanicko-otavského regionu)
- předání inventáře a budovy kabiny do majetku obce (jedná se o sportovní kabiny, které se staly majetkem obce)
- odprodej 6 bytů stávajícím nájemníkům v čp.45
- udělit „čestné občanství“ panu prof. MUDr. Ctiradu Johnovi, DrSc.
- územní plán obce Číčenice včetně místních částí Újezdec a Strpí
- odprodej ppč. 653 v kat. území Číčenice
- uzavřít smlouvy na věcná břemena s firmou E-ON (Číčenice – umístění nového kabelového vedení NN; Újezdec – p.Šimek, kabelová smyčka NN; Strpí – pí. Krejčíčková, přeložka NN)
- pronájem pozemků pč. 9; 131/2 a prodej ppč. 175/2
- poplatek za jeden svozový den ve výši 3 300,- Kč bez DPH a ukládání na skládce firmy Rum-pold ve Vodňanech ve výši 1 200,- Kč/tunu bez DPH
- poplatek za popelnice zachován ve výši 450,- Kč/osobu a poplatek za psa ve výši 150,- Kč
- navýšení příspěvku o 85 000,- Kč na provoz školky v Číčenicích
- založení Fondu kulturních a sociálních potřeb
- Mandátní smlouvu pro zastupování při výběrových jednáních na realizaci stavby „Retenční nádrže Želivka“ a „Čističky odpadních vod s dobudováním kanalizace“
- stavbu „Fotovoltaické elektrárny“
- připravit nové nájemní smlouvy na pozemky od 1.4.2009
- návrh rozpočtu na rok 2009: /příjmy/ ... 5 903 477,- Kč
/výdaje/ ... 5 681 900,- Kč

**Obec Číčenice zve všechny spoluobčany na
„Zpívání koled“, které se uskuteční dne 24.12.2008
od 14,00 hodin u obecního úřadu.
Tentokrát zahraje skupina pěti hudebníků.**

Spolkový život v obci 1

Turnaj ve stolních hrách

Čičenický klub, o.s. a OÚ Čičenice připravil na 13.9.2008 IV.ročník turnaje ve stolních hrách. (Dáma, Člověče nezlob se, Šachy, Vrchcáby, Pexeso, Puzzle).

Pro nejmenší byly připraveny různé skládačky. Děti soutěžily se zaujetím a s chutí vyhrát. I když jich letos přišlo méně, soutěž splnila svůj cíl, aby se děti odpoutaly od počítače a televize a zjistily, že se dá bavit i jinak. Vítězové obdrželi věcné ceny a všichni občerstvení.

M. Petržílková

Zhasínání světlušek

27.října 2008 se před čičenickou Mateřinkou rozzářilo na 40 lampionů, které si přinesly a také přivezly na kočárcích nejmenší děti z našich obcí. Všechny děti přišly v doprovodu rodičů, prarodičů i starších sourozenců. Svítící průvod se vydal kolem silnice k nádraží. Před restaurací „U Polívků“ děti sfoukly svíčky, a tak symbolicky uložily světlušky k zimnímu spánku. V restauraci na děti čekalo občerstvení věnované ČEZ a OÚ Čičenice. Organizačně akci opět zajišťoval Čičenický klub, o.s., jako další z mnoha, které se uskutečnily a ještě do konce roku 2008 na děti i dospělé čekají.

M. Petržílková

Spolkový život v obci 2

SILVESTROVSKÁ

2008

pořádá Čičenický klub, o.s.
a OÚ Čičenice
v Hotelu „U Polívků“
hraje skupina **DUONATUR**
vstupné 80,-Kč

ZÁBAVA

2009

Možnost tel. objednání vstupenek: Ilona Mrkáčková 604 106 756

Shlédnutí nového českého filmu „Bátthory“ a návštěva „Travesti show“ se stalo pro 70 občanů Čičenicka nevšedním kulturním zážitkem koncem září letošního roku. Vstupenky zajistil Čičenický klub ,o.s. a finančně zabezpečil ČEZ - JE Teme-lín.

Dne 5. 12. 2008 jsme přivítali nejmladší občánky naší obce. V zasedací místnosti na OÚ Čičenice se sešli rodiče s dětátky a jejich nejbližšími . Na začátku této slavnostní chvíle vystoupily děti z místní MŠ, které pod vedením svých učitelek přišly potěšit velké i malé. Dětem byly předány drobné upomínkové předměty a peněžní dar k založení spoření.

Přejeme dětem i rodičům hodně zdraví, pohody, radosti a šťastné vykročení do života.

Marie Hrabová

Ráda bych poděkovala všem, kteří se podíleli na organizování akce „Setkání rodáků“. Toto setkání by se nemohlo uskutečnit, kdyby nebylo těch, kteří mi pomáhali získávat adresy a svým dobrým skutkem umožnili setkání lidí, kteří se neviděli i několik desítek let.

Marie Hrabová

Z historie (4)

Lidové vánoce našich předků.

*Vánoce, vánoce, skoro-li budete ?
Jedněm ku radosti,
druhým ku žalosti
svým časem přijdete*

Za doby našich předků byl čas předvánoční, vánoční a novoroční bohatý na lidové zvyky, z nichž se nám do dnešní doby uchovala jen malá část. O to více jsou moderní záležitosti jen záležitostmi konsumu a bohatstvím vánoční nadílky.

Své zvláštní kouzlo měl Advent se svátky sv. Barbory, Mikuláše, Lucie, zakončený zvyky štědrovečerními. Po nich již následovala koleda na sv. Štěpána, Novoroční zvyky a čas vánoční končil Tříkrálovou pochůzkou po vesnici.

Na sv. Barboru dívky sází do květináče, zemí naplněného, tři větévky. Jedna zasadí větévku višňovou, druhá trnkovou a třetí hruškovou. Než je však vsadí, napíše každá na lístek to, co si přeje, aby se jí splnilo. Lístky pak přilepí na větvičky a květináč dají sklepa, kde je každý den zalévají. Které dívky větévka do Štědrého dne zazelená, té se jistě splní její napsané přání.

Starým lidovým zvykem, na některých místech v jižních dnech dodnes dodržovaným nebo i obnoveným, je pochůzka po vesnici na sv. Lucie. Týden po sv. Mikuláši v podvečer pobíhaly po vesnici Lucky. Byly to ženy s rozcuchanými vlasy, v roztrhaných šatech a děravé obuvi na rozbitých dřevácích, s metlou nebo koštětem a s košíkem na brambory v jedné ruce s košíkem na brambory a přeslici v druhé. Takto vystrojené ženy vyrážely divoké skřeky a šlehaly metlami každého koho potkaly. Zacházely také do domů, kde byly malé děti, které Lucky zpovídaly, zda jsou hodné, zda se modlí a dobře učí ve škole. Při tom je strašily, že jsou přes schovány na půdě za komínem, a budou-li děti zlobit, tak se pro ně přijdou. V jiné variantě chodily Lucky v dlouhých a bílých šatech, zpívaly teskné písně a nakukovaly přes okno do stavení. Když zjistily, že je tam porušen adventní zákaz předení nebo draní psaní, tak vběhly do místností a předivo nebo peří rozházely.

Ráno se na Štědrý den připravila směska všeho obilí, na dvoře se udělal ze řetězu kruh a do něho se ta směska nasypala slepicím, aby v následujícím roce hodně nesly. Večer potom dal hospodář hospodyně štědrovku (vánočku) s přáním, aby v domě bylo v příštím roce všeho hojnost a zvláště aby se dařilo úrodě. Hospodyně nesměla při večeři vstávat od stolu, protože by nenesly slepice. Po večeři nesla děvečka kravám, čeledín volům a koním zbytky od večeře a říkali : „Hospodář posílá vám Štědrého večera, abyste po celý rok krávy hodně dojily, volí a koně dobře tahali.“ Do studně hospodyně hodila kousky buchty, chleba, jablka ořechové jádro. Při tom řekla „Hastrmane, hospodář ti posílá Štědrého večera, abys dával, jak jest rok dlouhý, dobrou vodu“.

Na Štědrý večer chodil po vsi obecní slouha s trúbou a nůši na zádech a troubil. Před každým stavením potom přál : „Dej vám Pán Bůh šťastný a dobrý večer. Vinšuju vám šťastné a veselé svátky, abyste je ve zdraví přečkali, jak jste se jich dočkali, s menšími hříchy a větší radostí se do nebe dostali, tam, kde, kde se všichni svatí radují a já s vámi !“

Potom zase zatroubil a hospodyně mu dal vánočku, různé pečivo, jablka a ořechy. Slouha jí za to poděkoval : „Požehnej Vám Pán Bůh, aby vám nikdy neubýlo ! S pánem Bohem!“

V minulých dobách se lišilo jídlo i od dnešní štědrovečerní hostiny. Ryby se jedly dost málo, a to jen v rybníčních krajích a jen v bohatších rodinách. Podle pověry mělo být podáno devatero jídel vařených z domácí úrody. V Pošumaví se např. jedl hrách upravený po staročesku – na sladko, byl maštěný a posypaný cukrem a perníkem. Nechyběl ani černý Kuba z krupek a hub. Pekly se vdolky a jedly se i jako příloha k rybě, nebo k omáčkám. Oblíbená sladká omáčka se připravovala z hrušek, švestek, mandlí a hrozinek. Na Strakonicku se vařila na polévka z rybích jiter a se zeleninou. Stejně tak zde oblíbená ryba tzv. na černo, která se připravovala v omladince pивní a v syrobu, který si hospodyně připravila z tuřínu. Pekly se vánočky (štědrovnice) a každý člen rodiny a čeládky dostal jednu.. Oblíbené byly i štědrovečerní calty. Byly to placky ze syrových brambor a ječné mouky, pečené na plotně jako lívance. Do hnědé upečené se omastily. Calty se většinou pekly v chudých rodinách a často bývaly jediným štědrovečerním jídlem.

Na svátek sv. Štěpána děti chodily po koledě a zpívali nejenom tu nejznámější koledu : „Koleda, koleda, Štěpáne...“, ale i třeba posměšnou koledu : „Koleda, koleda, dědku, vem na bábu štětku ! Vytřepej jí záda, ona bude ráda.“ Nebo : „Koleda, koleda o svátcích, táta mámu vyplácí. Dobře, dobře, dobře tak, proč nechtěla poslouchat !“

Na Nový rok si lidé od rána chodili přát všechno nejlepší do nového roku a u sousedů dostávali pohoštění.

„Šťastný nový rok vinšujeme vám, aby dobrého přines jenom vám, do každého domu, požehnání k tomu. Hospodáři vstávej, chválu Bohu vzdávej, tuto hodinu roku nového, by od všeho zlého skutku pozemského chránil celý dům, žehnal i zvířatům. Otče náš, jenž v nebi přežíváš, zvířátkům pokrm dáváš a vše jiné požehnááš, dej, ať se tak stane, jak zpíváme.“

I tak já přeji všem lidem dobré vůle. Najdeme všichni společnou cestu k pochopení a toleranci toho druhého a nehledejme špatnosti v jiném názoru, skutku či způsobu života.

Jiří Louženský.

Povídka

VÁNOCE

Klukovi bylo 2,5 roku. Chodil do jeslí a vše v rodině šlo tak normálně, jako když tatínek není celý týden doma. Běžné zlobení, starosti kolem domácnosti. Maminka strádala klukovo rošťárny až přijedu v pátek. Vše jsem musel vyslechnout, pak napomínat, nebo chválit. Kdo býval přes týden mimo rodinu, ví jak to chodí.

Přišly Vánoce. Manželka koupila novou hračku pro kluka. Podlehl reklamě. Bylo to velké nafukovací zvířátko, na které si může dítě sednout a hopsat s ním. Mělo krásou pomerančovou barvu. Jako rodičům se nám moc líbilo a navíc jsme předpokládali, že si náš mladý muž posílí nožičky. Netušili jsme, že syn bude jiného názoru. Jak to chodí, napomínal se, aby nezlobil, hezky papkal, aby mu Ježíšek naděli hezké dárky pod stromeček.

Přišel štědrý večer. Maminka s klukem šla na procházku a tatínek nastrojil stromeček, uložil dárky, rozsvítil svíčky. Jako otcí se mi to moc líbilo. Po procházce rodina zasedla k slavnostnímu stolu. Kluk pořád naslouchal, kdy ten Ježíšek zazvoní, aby si mohl jít prohlédnout dárky, ani pořádně nevečeřel z nedočkavosti. Ozval se zvoneček, vylít od stolu jako když ho vystřelí. Otevřel dveře do pokoje se stromečkem, vykulil oči, zarazil se na prahu a zděšeně začal volat. Je tam Ježíšek, jet tam Ježíšek, já se bojím. Asi se mu vybavila scéna s Mikulášem a čertem. Marné bylo domlouvání, ne a ne ho dostat do pokoje. Nezbylo, než rozsvítit všechna světla v pokoji v pokoji. Přes veškeré mé snažení se křečovitě držel maminky. Nepomohlo vysvětlování, že je to hračka. Nevěda jak ho uklidnit a přesvědčit, kopal jsem do nafukovací hračky a zval ho, ať to zkusí také. Nepovolil. Jeho strach se blížil hysterii. Viděl jsem, že hračku nepřijme. Vytáhl jsme špunt, vyfoukl zvíře, otevřel dveře na chodbu a vyhodil hračku ze schodů dolů. Po mnohém vysvětlování, že se Ježíšek již nevrátí, se kluk uklidnil. Za hodinu jsem měl pocit, že o incidentu neví, a vše je zapomenuto. Ale ouvej, hluboce jsme se spletli.

Za tři týdny po vánocích, když jsem přijel na víkend domů, mě čekala žena celá vyvedená z míry. Tvrdila, že kluka nemůže vodit do jeslí, pro ostudu kterou ztropil. Říkám si, proboha, co může takové škvrně udělat za ostudu. Mýlil jsem se - může a velkou. Čtrnáct dní po vánocích navštívila ženu kamarádka a začala jí domlouvat. Složitě a oklikami přišla k podstatě. Doporučila ženě, aby si domů nevodila cizího chlapa, když se mám vrátit z práce. Na nechápavé dotazy a pohledy přišlo vysvětlení. Kluk v jeslích na setkání každému vykládá, jak tatínek přišel domů a v pokoji byl Ježíšek, do kterého kopal, bouchal pěstí a pak ho vyhodil ze schodů dolů.

Těžko jsme mohli všem učitelkám a rodičům dětí, které navštěvovaly se synem jít vysvětlovat, že šlo o nafukovací hračku pod vánoční stromeček.

I to je jeden ze způsobů, jak přijít k pověsti, kterou vám jedni závidí a druzí přejí, protože to nevinné dítě by si nevymyslelo takové věci, kdyby je doma nevidělo.

Dušan Drefko

Kynolog radí ... (3)

Vánoce, Silvestr a domácí mazlíčci

Blíží se Vánoce, svátky klidu, míru, pohody, ale je to především obdarování svých blízkých.

Dárky mohou být samozřejmě různé, kdy specifickou skupinu tvoří malá zvířata, obstaraná původně jako domácí mazlíčci a zvířecí kamarádi. Sem lze zahrnout štěňata, koťata, malé papoušky, kanáry, zebříčky, ale i hlodavce – morčata, laboratorní potkany, křečky, zakrslé králíky. Častým dárkem mohou být i želvičky, ale i akvarijní rybky.

V současném, hektickém a přetechnizovaném světě je celkem pochopitelné, že chceme mít doma nějakého živého tvora.

Je nutno si ale uvědomit, že každé zvíře, které u nás našlo nový domov, vyžaduje každodenní péči a kontakt, což se týká především psů, koček, hlodavců, ale i ptáků, zejména, máme-li doma jednoho – andulku, korelu, kanára atd.

Než se proto rozhodneme opatřit si nějaké malé zvířátko ke společnému soužití, je nutno důkladně zvážit, máme-li veškeré podmínky, včetně potřebného času z naší strany. Nebývá potom nic horšího, když dítě přestane malý živočich zajímat, protože není na hraní?! ...

Je velmi smutný pohled na plné útulky psů a koček. To se týká i nadcházejícího období, kdy bujaré oslavy Silvestra, provázené petardovými kanonádami bývají příčinou útěku psů a koček od svých majitelů. Petardové radovánky se většinou protahují až do konce měsíce ledna.

Následující řádky se budou týkat především psů a koček. Psi mají značně citlivý sluch, kdy své udělají i záblesky zmiňované pyrotechniky. Což může mít u mnohých vliv na jejich dosud bezproblémové chování. Takto vystresovaná zvířata (psi, kočky) mají potom nějakou dobu značně narušen orientační reflex.

Co dělat, abychom těmto nechtěným koncům předešli? Snažme se především předejít přímému styku našeho psa (kočky) s nějakou zmiňovanou pyrotechnikou. Je proto dobré vzít zvíře domů – např. psy z kotce či dvora vzít do domu, kočku zavřít. V této souvislosti chci připomenout dobrou zkušenost s umístěním psa v takové době do přepravy. I když máme psa (kočku) během silvestrovského řádění pryč od zdroje, měli bychom mít zvíře vždy pod dohledem.

V případě, že musíme psy vyvenčit, je lepší je mít vždy na vodítku a dávat pozor, abychom se nestali cílem vrhače. Jsou totiž i takoví „borci“, kteří hodí psovi petardu pod nohy ...

Osvědčenou formou je i podávání tlumících preparátů psům a kočkám, kdy se jedná o drahé, poslední dobou i pasty a gely. Osobně mám dobrou zkušenost s použitím přípravku SEDALIN gel. Bližší informace ke zmiňovaným preparátům vám rád podá každý veterinární lékař.

Na závěr svého příspěvku si dovoluji popřát čtenářům šťastné a veselé Vánoce, šťastný nový rok, vašim zvířecím miláčkům pohodu a mnoho šťastných chvil.

Miroslav Ryneš st.
autor je kynolog a veterinární technik

Od našich myslivců

Srnc s vlečkou

Koncem září 2006 byl v MS „Strážka“ Číčenice okres Strakonice obeznán srnec, který měl na obou parůžcích pevně namotán chuchvalec umělohmotné tkaniny na strojní balení píce. Dříve spatřen nebyl, ale až po posečení kukuřičného lánu, když ztratil kryt. V kukuřici se neměl prakticky za co zachytit, ale nyní bylo jen otázkou času, kdy se v přilehlých lesích za cosi zachytí a pravděpodobně uhyne. Fyzicky netrpěl, ale stres jej určitě provázel. Byl neklidný, stále pohazoval hlavou ve snaze se „vlečky“ zbavit. Dopředu viděl špatně. Pastvil se jen v krátkých intervalech, ucházej se do strany a couval. Tím tahal vlečku před sebou, nenašlapoval na ni a nevadila mu tolik při braní paše.

Po delším několikerém pozorování se nechalo říci, že se s tím již naučil žít. Při vyplašení a útěku často našlápl na síťovinu a přemetem přes hlavu skončil v pádu. Od toho nejspíše pocházely podlitiny na hrudní části a levém boku. Při prvním obeznání měl srnec do vlečky zamotán ještě levý přední běh. Později

asi po týdnu se mu jej podařilo vyprostit. Bylo rozhodnuto o jeho odlovení.

Srnce ulovil náš stálý lovecký host pan Miroslav Jakoubek přesnou ranou na krk na vzdálenost 120 kroků. Srnec se v ráně vysoko vzepjal na zadních běžích a složil se bokem na osudnou vlečku.

Až nyní bylo možné zjistit, že se jedná o nižšího nepravidelného šesteráka téměř bez perlení. Věk byl odhadnut na tři roky. Byl ještě v poměrně dobré kondici, neboť po vyvržení a bez hlavy vážil rovných 15 kg. Při stahování bylo dále zjištěno, že nemá na sobě ani gram bělu a není připraven na zimu. Vlečka byla dlouhá 115 cm.

Třeba by se srnec nikde za nic nezachytil a byl by přežil. Třeba by se vlečky zbavil, až by shodil oba parůžky. Třeba. Hlavně je ale třeba, aby se člověk choval k přírodě více ohleduplně. Tady krátký příběh o „Srnici s vlečkou“ končí.

Text: František Holát

Foto: Pavel Hrdina

Pranostiky

Lepší vánoce třesuté než tekuté.

Mléčná dráha v prosinci jasná, bude v příštím roce úroda krásná.

Když Kateřina po ledě už chodívá, Eva potom blátem oplývá.

Na Štědrý večer hvězdičky - ponesou vajíčka slepičky.

Zelené vánoce - bílé velikonoce.

Pak-li na Štěpána větrové uhodí, příští rok víno špatně se urodí.

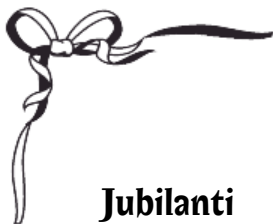
V lednu mráz - těší nás; v lednu voda - věčná škoda.

Když není konec ledna studený, únor to dvakrát nahradí.

Novoroční noc světlá a tichá bez deště a větru znamená dobrý rok.

Svatý Antonín poustevník přináší led, nebo jej láme; nemá-li žádný, vyrobí ho hned.

Jasný den Pavla svatého slibuje mnoho dobrého.

Společenská rubrika

Jubilanti

Říjen

Kašparová Marie 86

Listopad

Diblíková Jindra 60

Daněk Jan 65

Profantová Marie 96

Prosinec

Strnadová Bohumila 83

Houdek Václav 65

Tomková Božena 83

Narodili se

Bašárová Tereza

Fodorová Michaela

TRIVIS

Obecní úřad Čičenice

čp. 79

387 71 Čičenice

Evidenční číslo - evidence periodického tisku:

MK ČR E 18370

E-mail: oucicenice@centrum.cz

tel./fax: 383 381 101

Příspěvky a inzerci můžete rovněž zasílat

na:

lachka@centrum.cz

Pod pokličkou

VÁNOČNÍ HUSA

1 husa, sůl, pepř, majoránka, 2 – 3 jalovčinky, 4 – 8 malých jablek,

Připravenou husu vně i uvnitř osolíme a okořeníme pepřem, majoránkou a rozdrcenými jalovčinkami. Pak vezmeme malá jablka, vypíchneme jim jádřince a jablky naplníme husu. Otvor zašijeme, husu svážeme a položíme prsy dolů do pekáče. Podlijeme 2 – 3 lžicemi horké vody a pečeme při 200°C dvě až tři hodiny. Po dvou třetinách pečení obrátíme husu. Během pečení sbíráme pěnu a vypečenou šťávou husu přeléváme. Hotovou husu rozdělíme, položíme na předehřátý podnos a obložíme jablky. Z vypečené šťávy sebereme tuk, přidáme trochu vody, povaříme. Podáváme zvlášť.

KAPAR NA BUDVARU

750 g očištěného kapra, sůl, pepř, mletá paprika sladká i pálivá, drcený kmín, 2 stroužky česneku, 80 g oleje, 3 dl piva Budvar

Kapra naporcujeme, trochu více osolíme a opepříme, poprášíme sladkou i pálivou paprikou, drceným kmínem, vnitřní stranu potřeme drceným česnekem. Smažíme asi 3 minuty na horkém oleji, pak zalijeme pivem a asi 5 minut za občasného obrácení povaříme.

Příloha: vařené nebo opekané brambory, chléb.

Z PŘÍRODNÍ LÉKARNY

M á t a p e p r n á

Použití:

Vnitřně - nechutenství, křeče trávicího traktu, choroby žaludku nervového původu, střevní koliky, zvracení, průjem, žlučnické potíže, žlučové kaménky, bolesti hlavy.

Zevně - rýma, zánět dásní, zánět hrtanu, bolesti zubů, kožní vyrážky, revmatismus, nervová onemocnění (koupele)

Předpisy:

nálev - 2 lžičky drogy na 1 šálek vroucí vody. 3 x denně.

odvar v mléce - tiší břišní bolesti

nálev (zevně) - 1 lžice drogy na 1 šálek vody. Slouží jako kloktadlo nebo obklady na otoky, otlačeniny, revmatismus.

koupel (při revmatismu, na posílení nervů, při svalových křečích) - 200 g drogy povaříme se 3 l vody, necháme vyluhovat a pak přidáme do lázně.

čerstvá, mírně rozemnutá rostlina se přikládá na revmatismem postižená místa.

likér - hrst drogy přelijeme 750 ccm lihu, necháme stát za občasného promíchání 14 dní. Scedit, smícháme s 500 g medu převařeného v 500 ccm vody.